

FORUMUL CIVIC CREȘTIN

ROMANIA , Bucuresti I , Str. Jules Michelet 25

Telefon: 021 318 56 43 ; 0744 525 420 ; 0734 550 603

**Doamne, fa sa gasesti printre noi si credinta adevarata
cand vei veni a doua oara pe pamant !**

Auzind hotararea Curtii Supreme de Justitie din Statele Unite ale Americii, prin care se impune tuturor statelor americane recunoasterea si protectia juridica a asa-ziselor casatorii gay, mi-am dat seama ca structura politica si juridica a acestor state, in ciuda unor declaratii contrare, a rupt definitiv si in profunzime cu crestinismul, cu credinta in Isus Cristos.

Sa ne lamurim: impunerea prin autoritatea statala a unor reglementari izvorate din si respectand integral morala crestina a fericirilor nu mai este un obiectiv urmarit de o politica crestina in civilizatia euro-atlantica, S-a ajuns la intelegerea ca autoritatea statala nu este chemata si nici nu poate sa reglementeze politic realizarea unei societati integral subordonate exigentelor crestine. Sunt domenii care nu pot si nici nu trebuie reglementate prin autoritatea statala in aceasta materie. De exemplu, incercarea de a impune legal adoptarea unor conceptii de viata, chiar crestine, folosind autoritatea publica, este o incercare care s-a dovedit gresita. Sunt domenii care nu pot fi reglementate integral prin lege si care trebuie sa ajunga la un adevar si la un comportament adecvat, in libertate fata de autoritatea statala.

Aceasta nu inseamna insa ca nu trebuie recunoscuta, pentru un stat crestin, existenta unor conceptii si a unui comportament bun, chiar plecand de la premisa ca aceste trairi crestine nu trebuie impuse prin autoritatea statala. Aceasta nu inseamna deci ca nu exista astfel de valori si ca nu trebuie incurajate intr-un stat crestin. Este nepermis sa obligi oamenii sa-si insuseasca un comportament vadit neadevarat si necrestin.

Chiar daca se recunoaste inoportunitatea stabilirii prin autoritatea statala a legaturilor matrimoniale impuse tuturor cetatenilor, indiferent de credinta lor, aceasta nu inseamna ca nu exista modalitati imorale (in materia unor legaturi de natura matrimoniala) profund daunatoare omului ca fiinta spirituala si care pentru un stat crestin nu pot fi protejate si incurajate legal. A proclama de exemplu prin reglementari statale cuplurile gay legitime este o politica profund gresita, imorala si bineinteles anticrestina.

Casatoria este pentru crestini o taina de o importanta mare, ca toate tainele privind destinul etern al omului. Ea este pentru un crestin legatura voita de Dumnezeu in vederea intemeierii unei familii, avand vocatia procrearii, a perpetuarii speciei si ajutorului reciproc al sotilor intru realizarea destinului lor spiritual etern.

A proclama si sprijini juridic, in orice fel, cuplurile ce prin natura lor nu pot fi taine cu menirea aratata mai sus este a renunta la a fi un stat crestin. Se considera de pe aceasta pozitie ca ratiunea umana singura si nesupusa niciunei autoritati superioare este capabila si trebuie sa reglementeze toate situatiile din societate. Aceasta pseudolibertate, consecinta desacralizarii totale a societatii, conduce cu necesitate la adoptarea principiului: tendinta de a face din placerile posibil de obtinut prin tehnica cea mai performanta unicul criteriu al tuturor reglementarilor

sociale. Hotararile recente ale Curtii Supreme de Justitie din SUA sunt atat de triste pentru ca demonstreaza ca pentru majoritatea oamenilor procesul de desacralizare a mentalitatilor si convingerilor este desavarsit.

Dazastrul moral si spiritual al societatii care stabileste prin autoritatea juridica suprema pozitia fata de asa-zisele casatorii gay nu sta in primul rand in aceasta pozitie, oricat de aberanta si de imorala este ea.

Marele dezastru moral si spiritual al unor astfel de decizii consta in faptul ca ele desavarsesc desacralizarea si ruperea fata de o autoritate spirituala suprema a civilizatiei umane. Agravant este ca cei care au luat astfel de decizii, dintre care unii se declara crestini, nici nu-si dau seama de dezastrul moral pe care astfel de decizii il presupun. Ele izvorasc si certifica atitudinea anticrestina a refuzarii subordonarii fata de o Fiinta spirituala suprema considerand ca justificarea reglementarilor sociale trebuie facuta strict cu ajutorul ratiunii umane, eliberata de orice autoritate exterioara.

Repede, chiar impotriva declaratiilor celor vizati, se ajunge de pe aceasta pozitie la justificarea ca unic criteriu obtinerea de maxima placere. In fond, se ajunge la absolutizarea, vrand sau nevrand, a principiului hedonistic.

Conform celor care adopta aceasta conceptie, urmarirea prin ratiunea umana ajutata de o tehnica performanta duce nu numai la maxima placere, ci la implinirea personalitatii si la maximalizarea vietii omului.

In realitate, aceasta goana exclusiva dupa placere duce de fapt la dezabuzare si chiar la sinucidere.

Pentru creștini, oamenii sunt chemați, prin scanteia divină din sufletul lor, să participe de multe ori împotriva obținerii de maximă plăcere, la o ordine spirituală superioară. Istoria omeniirii și a unei gândiri de profunzime demonstrează fără tăgadă că o politică subordonată exclusiv plăcerii nu duce la maximalizarea ei ci, dimpotrivă, la diminuarea până la totală dezumanizare a omului. Iată de unde suferința văzând hotărârile recente ale Curții Supreme de Justiție din SUA. Eroarea unei hotărâri juridice poate fi eventual îndreptată. Mai greu este să schimbi mentalitatea și convingerile profund anticreștine pe care recentele hotărâri le demonstrează. Aproape doresc ca aceste poziții să fie efectul în primul rând al ignoranței pentru că oricum ignoranța poate eventual fi corectată în viitor mai ușor.

*

Să lămurim acum o eroare care are consecințele cele mai triste, mai ales că e făcută uneori nu numai de creștini (cel puțin așa se declară), dar chiar de ierarhi ai Bisericii (în ce măsură astfel de oameni sunt ai lui Cristos numai Dumnezeu poate ști). În numele dragostei care trebuie să-i cuprindă pe toți oamenii, în primul rând pe păcătoși, se realizează o așa-zisă cuprindere a tuturor, chiar a celor care se declară membri ai minorităților sexuale, în structurile văzute ale Bisericii.

Se cere o maximă toleranță față de perversiuni de tot felul, încercând astfel să mărească numărul celor care se declară ca făcând parte din Biserică și care în realitate sunt doar membri cotizanți într-o structură politică.

Toleranța față de păcat, nu față de păcătoși, care este modelul a ceea ce în numele unor aparente castiguri de oameni pentru Cristos se practică, demolează din rădăcini o falsă biserică a lui Cristos. Dacă vrem

sa practicam dragostea, mila si toleranta pentru toti pacatosii, trebuie sa ne intoarcem si sa facem ceea ce Isus a facut. Vindecand pe paralizicul care de 38 de ani zacea in neputinta, Isus ii spune: Iata, te-ai facut sanatos de boala ta. Mergi in pace si fereste-te sa mai pacatuiesti ca sa nu-ti fie mai rau decat ti-a fost in 38 de ani de patimire. Iar orbului caruia i-a redat vederea, Isus ii spune: Mergi in pace si sa nu mai pacatuiesti.

Toleranta fata de pacat, gasind compromisuri care sa permita intrarea pacatosilor in comuniunea Bisericii, fara ca in prealabil sa renunte la pacatele lor, nu este dragoste si mila, ci cea mai negativa atitudine pentru un pacatos, lasat mai departe in noroiul si mocirla pacatului.

Castigurile de oameni care se lasa numarati intre crestini, in urma tolerantei fata de pacatul lor de catre structurile Bisericii noastre, sunt in realitate renuntarea totala la dragostea si mila lui Cristos.

Sa-i iubim din toata inima pe toti pacatosii, incercand sa-i ajutam sa scape de pacatele lor, nu sa le oferim compromisuri care sa-i pastreze in pacat.

Cluj-Napoca , 25 August 2015

Pr. Matei Boila

(Blaj, 17.04.1926- Cluj-Napoca

27.08.2015)

**Fondatorul si Presedintele de
Onoare
al Forumului Civic Crestin**